

Sütő Gábor *

Nem Lehet Más a Politika (HATODIK LEVÉL)

Kedves Unokaöcsém!

Örülök, hogy helyesled a 2018-as választásokkal kapcsolatban előző levelemben ismertetett irányelveinket. Ám nyugtalanságot tükröző válaszod láttatja, hogy ekörül, és a világban is sűrűsödnek az események, van mit egyeztetnünk. **Merthogy minden országra kiható sorsdöntő fordulatok következtek be Európában, s a folytatás még drámaibb irányt vehet. Magyarország napjai enélkül sem lennének eseménytelenek.** A válaszodban érintett kérdések tematikus boncolgatásával megpróbálom érzékeltetni az irányelveinknek megfelelő várható döntéseink hátterét, céljait és megfogalmazni soros intelmeimet.

Kivel és merre tartsunk?

A politika állandó kérdése, hogy ha egyedül nem megy a hatalomba jutás, akkor kivel és milyen alapon. Ez a lényege a kérdésnek, mármint hogy miért „*törleszkedik*” – ahogy fogalmazol – az LMP a Fidesz-KDNP-hez, érzékeltetve, hogy kötnének vele koalíciós megállapodást?

Először is gratulálok, hogy észrevetted mi folyik a színpalak mögött. Erre az önmagukat profinak tartó politikusok jó része sem jött még rá. Másodsor emlékeztetlek, előző leveleimben kifejtettem, hogy az ellenzék melléfogásai, torzsalkodásai, egyénieskedései, zűrzavaros állásfoglalásai miatt **nincs más hatalomba kerüléssel kecsegtető lehetőségünk, mint elnézni, ám a legmesszebbmenőig javunkra fordítani a Fidesz-KDNP elkerülhetetlennek látszó győzelmét, ügyelve rá, nehogy ismét kétharmados legyen, azaz koalícióra kényszerüljön, s lehetőleg az LMP-vel.** A tapogatódzások alapján nem mondhatom, hogy elképzeléseink találkoznak, de idegenkedést sem tapasztalunk kiszemelt partnerünk részéről, s nem hivatalos érintkezéseink sűrűsödnek.

Az a fura helyzet állt elő, hogy bár az LMP-re összpontosítom elemzésemet, mégis mindenekelőtt a Jobbikról kell szólnom. Az egyre önállótlanabb, de önhittebb, magát áldozatkésznek mutató, de jobb sorsra érdemtelené vált Jobbikot most sok mindenre rávehetnék, hiszen zavarodott, elkeseredett, hogy nincs esélye hatalomra jutni. Annak ellenére sem, hogy egyes vezetői már zsidó- és cigány barátságukról beszélnek, no meg hogy ők azok, akik aztán igazán törleszkednek. Bárkihez! A mi emberünké válónak remélt Vona által kierőszakolt „*lélekváltás*” oly mély válságba sodorta a pártot, hogy nemcsak szavazóik tábora csökkent rohamosan (a sajátjaik jó része elvből nem szavaz rájuk, a volt ellenfelek pedig bizalmatlanságból), hanem a szakadás is a levegőben lóg. Egyes vezetők ismételtetik, hogy „*egyedül kívánjuk*

leváltani a Fideszt, egyedül készülünk kormányra. Senkivel nem kötünk választási szövetséget, és senkivel nem működünk együtt a választások során". Ugyanakkor mások készségüket fejezik ki a Momentummal és az LMP-vel tárgyalásra közös jelöltekről. Könnyűszerrel rávehetnénk őket partnerségre, de ez most az ő számukra járna haszonnal, mi pedig távolabb kerülnénk a kitűzött célunktól. Ám taktikából nem utasíthatjuk el a párbeszédet velük sem.

Látjuk azonban, **hogyan felajánlott csatlakozása „bárkihez, aki Orbánt meg akarja dönteni”**, nemcsak elkeseredett, hanem a párt egész múltját megkérdőjelező apolitikus lépés. Hozzájuk nem törleszkedhetünk akkor sem, ha jelenleg még a legnagyobb ellenzéki párt. Ugyanis **parttalan ajánlkozása éppen az ellenségének beállított Fidesz-KDNP-nek jön kapóra**. Aprópó, kiolvasom a leveledből, barátaiddal együtt finoman megkérdőjelezitek előző leveleim állításait, miszerint a Jobbik hiteltelen pálfordulásaiban valamilyen módon benne van a Fidesz keze. Nem pártszintű megállapodásra, hanem arra gondolok, hogy néhány vezető, tagságaik tudta nélkül, egymás kezére játszik. De magatok is ítéltétek csak meg tárgyilagosan, mi történik. A Jobbik számunkra kedvezőnek tűnő vargabetűje az égvilágon semmit nem javított az ellenzék helyzetén. Sőt, az egyébként is uralkodó zavart fokozta, elmélyítette a nézeteltéréseket. Ez pedig kinek az érdeke? Senki másnak, mint a Fidesz-KDNP-nek. Az is gyanús, hogy a Fidesz csak antiszemitizmussal és cigányellenességgel vádolja a Jobbikot, holott az igazi baj nem ez, hanem hogy letért a nemzeti útról. Ezt azonban, nem véletlenül, „elnézi” neki, a választókat pedig nem emlékezteti rá.

Gondolkodjatok hát, gyermekeim! Jó tanítványai voltatok a Jobbikot kóserré szentelő Heller Ágnesnek, lelkes olvasói az agyonkitüntettet, de Orbánt mégis a Ceausescu sorsával megfenyegető Konrád Györgynek, drukkoltok a nem válogatós fajta Csintalan Sándornak, szívesen hallgatjátok, hogy a nagy SZDSZ-rajongó Koncz Zsuzsa énekesnő elfajultnak nevezi a magyar népet és nyelvet, de nem kell feltétlenül kitartaniatok a korrall és a vak elfogultságukkal járó téveszmék mellett. (Még a Soroséi mellett sem, amire majd kitekerek). Volt rá okunk, hogy bízzunk Vonában, de a rövid idő alatti többszöri és ekkora horderejű köpönyegforgatás igencsak gyanús. Sejthető, hogy nem mehet végbe csak úgy magától, nem egyetlen személy agyában született politikai művelet, s nem is lehet akkora hatalma, hogy egyedül véghezvigye. Főleg olyan körülmények között, amikor Vona egyre meddőbb szélkakaskodása láttán a valamennyire is gondolkodó jobbikos és jobbikos szavazó részére **éppen az vált nyilvánvalóvá, hogy a Jobbiknak sokkal, de sokkal nagyobb választási esélyei lennének, ha az eredeti politikai vonalán maradt volna**. Hibbant gondolat a néppártosodás vonalán támadni a Fideszt, amelynek politikája éppen e talajon erősödött meg, s e közeget uralja ma is. Illetve ilyesminek csak akkor van értelme, ha a vergődő, s magát nemrég „a magyar demokrácia utolsó bástyájának” minősítő Vona a Fidesz győzelmét akarja fortélyos módon elősegíteni. Azaz, ugyanazt célozza meg, mint az LMP: kikényszerített koalícióval a

Fidesz-KDNP hátán bejutni a hatalomba. Engem ez nemcsak megrémít, hanem fel is háborít, mert a gátlástalansága szinte már meghaladja a miénket! Így a Jobbik az LMP legveszélyesebb konkurensává lépett elő. Gyorsan tettünk is róla, hogy az LMP széllébélt vezetői ne kapják be a horgot, de azt se mutassák ki, hogy rájöttek a stiklire. Azt is megakadályozzuk, hogy a Jobbik másokkal kössön szövetséget.

És az MSZP, vagy a DK? – kérdezitek. Ugyan! Hiába pazaroljuk rájuk erőfeszítésünket, a múlt pártjai. Főleg egymással küzdenek, nyilvánvalóan kormányképtelenek, s az esedékes választásokon (mivel mi most már minden erőnkkel az LMP-t támogatjuk) talán még együtt sincs annyi esélyük, mint a meggyengült Jobbiknak. Karácsonyt, Zugló polgármesterét, csak azért, mert egykor az LMP frakcióvezető-helyettese volt, személyesen még csak támogatnánk, mint közös miniszterelnök jelöltet, de a baloldali széthúzás miatt ő még Botkánál is gyengébben muzsikál. A Párbeszéd társelnökeként a párt miniszterelnök-jelöltje volt, tető alá hozta a jelentéptelen Együtt-PM koalíciót, amely azonban még az MSZP-vel együtt is jövőtlen. Egyébként ez a divatba hozott kormányfő-jelölés, mint intézmény is ésszerűtlen, a jelöltek pedig egytől egyig széllébélték, felkészületlenek és azok is maradnak. Ezért veszélyes számunkra a Nemzeti Együttműködés Rendszere (NER), benne a nemzeti konzultációk, azaz a Fidesz-KDNP törekvése, hogy ne egyéneket, hanem a lakosságot készítse fel és hívja fel támogatásra.

Más pártokra nem érdemes nemcsak az erőfeszítést, a szót is vesztegetni. A kéretlen, izgága, s a feltűnési viselkedés, pénzhajszja, vagy ismert/ismeretlen irányítók által uszított felelőtlen ficsúrokra, mint a Momentum bikái, gondolni sem érdemes. Pusztahencsén leégtek az első választásukon; a jelöltjük nyíltan ötezer forintot fizetett egy szavazatért. Ezek csak az ellenzéket és közvetetten minket járatnak le. Demokrácia ide, vagy oda, ha módomban állna, alaposan ellátnám a bajukat. Pláne elnézném, ha ezt a Fidesz-KDNP tenné meg helyettünk. Viszont nem viselem el, hogy ehelyett a szabadkőművességet, meg a szcientológiát kezdik piszkálni, mert ők a mi nélkülözhetetlen ötödik hadosztályunk; nélkülük nem érhattük volna el eddigi sikereinket sem.

Következésképpen **egyedül a Fidesz-KDNP az, amelynek a hátán az LMP belovagolhat a hatalomba.** Az LMP a mi pártunk akkor is, ha pillanatnyilag szeleburdi szájhősök vezetik. Megsúgom, sokra aztán őket sem becsülöm. Tisztos korom ellenére alijáznék Izraelbe, ha valami véletlen folytán az a Szél Bernadett lenne a miniszterelnök, aki csúnyán elszólta magát, hogy Magyarország jövője „a hálózatos működésben” rejlik. Ugyanis a közvélemény most csak egyetlen hálózatot láthat; a Sorosét. Azt meg jogosan velünk köti össze. **Ám a botladozásoktól függetlenül minden eszközzel (a hangsúly a mindenben) igyekszünk felturbózni a jobb híján sajátunkként kezelendő LMP-t.**

Vértestvérünk, Ron Werber izraeli kampány-szakértő szerződésével az LMP-hez hozhat valamit a konyhára, bár az ő neve igencsak kompromittált, hiszen az MSZP gyűlöletkampányát ő vezette, s a közvélemény tudja, most ugyanazt teszi az LMP színeiben. Mégsem

véletlenül kértük fel. Ugyanis ha valakit nem jellemez semmi, de semmi gátlásosság, akkor ő az és ő meg is fog tenni minden tőle telhetőt. De tartok tőle, az is kevés lesz, ha csak a kiszemelt koalíciós partner nem mutat némi hajlandóságot, vagy nem sikerül kényszerhelyzetbe hozni. Az LMP feltupírozását szolgálta a legcsinosabb képviselőnőnek tartott MSZP-s Demeter Márta átülése is az LMP-be. Ám az ő bemutatkozásával is megjártuk. Bár kijelentette, *„Sokkal jobban szeretem, ha a mondandómra figyelnek, s nem a külsőmre”*, civakodó és dőre mondókáit hallva (*„ma Magyarországon Orbán Viktor jelenti a legnagyobb nemzetbiztonsági kockázatot”* vagy: *„Miniszterelnök úr, önök ülni fognak!”*), mégis csak a csinosságát tudom méltatni. Mint értesülhettetek a sajtóból, dolgozunk azon is, hogy az MSZP-ből Bárándy Gergely és néhányan mások is átlépjenek az LMP-be. Csak így, mesterségesen felturbózva, állnak vissza az egykori MDF-el szembe forduló, antalli és horni MSZP-SZDSZ koalícióra valamelyest hasonlító hatalmi viszonyok; ez lenne számunkra a legkényelmesebb, mert bent vagyunk a hatalomban, de különösebb felelősséget nem kell viselnünk. Nagyon körültekintőnek kell lennünk. Az LMP mindenoldalú támogatása annál fontosabb, mert ha a Fidesz-KDNP koalícióra kényszerül, az ingadozó, s a hatalomért mindenre képes Vonát és társait ismerve, az sem kizárható, hogy a Jobbikkal teszi.

Ezért jó lenne, ha az LMP elegendő szavazatot kapna az Országgyűlésbe bejutáshoz, de ebben nem lehetünk biztosak. Dugig van azonban pénzünk és egyéb bevethető eszközünk. Egyes közvélemény-kutatóknál máris feltuningoltuk az LMP-t jóval 5% fölé. A pénz – a mi pénzünk – az úr már ebben az országban is. De még mennyire! (Látjátok, szabállyá válik, hogy nem azok fizetik meg az okozott károkat, lopásokat, csalásokat, sikkasztásokat, akik elkövetik, hanem a költségvetés, azaz a sokat emlegetett adófizetők. Nekünk nagyon jól jön, hisz a mieink szinte mindig érintettek).

Egyébként hálásaknak kellene lennünk Vonának és irányítóinak, avagy titkos szövetségeseinek is, mert a régi Jobbik volt az egyetlen párt, amely leleplezte mesterkedéseinket, szembe mert szállni törekvéseinkkel, és mi, azt nem mondhatom, hogy féltünk, de bizony tartottunk tőle. Így aztán – a végére hagyva a csattanót – elárulom nektek, hogy az emlegetett titokzatos erő mellett mi is nyakig benne vagyunk az eredeti Jobbik felszámolásában, de ezt nem kürtöljük szét. Látnotok kell, a hatalomban való részesedésünkről van szó. Remélem, eltanultátok tőlem, hogy nem hamarkodunk el semmit, nem kötelezzük el magunkat egyszer s mindenkorra; számunkra a politikában nem létezhet örök barát, vagy ellenfél, csak örök saját érdek.

Mindezek az eljárások – igazatok van – nem jók, nem szépek, nem is igazságosak, de hasznosak. **Mert nem Lehet Más a Politikánk, mint az LMP felpörgetése és hatalomba juttatása bármilyen módon!**

Látható politikusok és láthatatlan irányítók

Többször emlegettem az irányítókat, ezért részletezem, hogy értsétek, miről van szó. A Jobbiknál maradván, Vona Gábor – ahogy egy cikkben olvastam – „*a belvárosi zsidó értelmiséggel és a peremmegyei cigánysággal megtámogatva*” a látható vezető, de valahol van egy láthatatlan irányítója, aki lehet a mieink közül való, de lehet más is. Jól tudjuk, a háttérhatalmi irányítók, mind a világpolitikában, mind a nemzeti politikákban láthatatlanok, alapvetően mi véreink, de ezt sem híreszteljük. Ahogy a Soros-terv írásban és gyakorlatban egyaránt látható, mégis azt híreszteljük, hogy nem létezik. Hadd hadakozzon csak a magyar politika üresjáratban, s a fontosabb kérdésekre ne jusson ideje, ereje.

Minden lebontható látható, vagy láthatatlan okokra és okozatokra, így az LMP és a Jobbik törleszkedései is. Ezért az irányítás problémakörét vizsgáljuk meg más oldalról is. Szüntelenül halljuk – saját szemünkkel is örömmel látjuk – hogy **Magyarországon zsidó reneszánsz megy végbe, nem pedig magyar újjászületés**. Ennek láttán, sajnos, egyre többen és egyre nyíltabban beszélnek róla, hogy kiépült a zsidó háttérhatalom, amelynek semmi sem drága, bárkit felhasznál, bárkivel szövetséget köt, hogy szétroncsoljon mindent, ami magyar, tétovázás és eszközökben válogatás nélkül ellehetetlenítsen, vagy megsemmisítsen mindenkit, aki szembeszáll vele, akkor is, ha valaha szövetségese volt. Nemzet-idegeneknek neveznek bennünket, ami nekünk ugyan nem újság, hiszen jól tudjuk, kik vagyunk. Azt is pontosan tudjuk, kik és kifélék a magyarok. Ám az egyes személyekről sokszor nem tudható, állásfoglalásaik tudatosak-e, vagy tévesek. Politikánknak, sajnos, mindig akad lelkes, de kéretlen szócsöve is. Mindenkit nem tudok felsorolni, de így jár el a túlzásoktól nem visszariadó Tamás Gáspár Miklós, s a politikában amatőrnek megmaradt Heller Ágnes. Szekundánsaik a Momentum pillanatemberei, no meg az étteremfogláló Gulyás, újabban a „V18” elnevezésű régebbi politikusok csoportja. Szeretnének tenni valamit, de nem tudják mit. Állítom ezt akkor is, ha a többségük zsidó, de aki nem zsidó, az is a mi hívünk. Póttvékenység mind. Bár néha rokonszenves is lehet, amit tesznek, ám mi nem kértük őket e szerepre; **de nem is önként teszik, valakik őket is irányítják, s valakikhez ők is törleszkednek**. Feleslegesen, mert Magyarországon már mi vagyunk az irányítók. No, nem mi, a végrehajtók, akiket ismersz, mint én, Zoltai Gusztáv, Köves Slomó, Heisler András, hanem a mások. A mieink, akik láthatatlanok, de messzebb látnak nálunk. Ámde még ők is törleszkednek; azokhoz, akiket pénzügyi világelitként, háttérhatalomként ismer a világ. E törleszkedésből ered a helyi hatalmuk.

Megértem, hogy nyugtalanít benneteket a látható politikusok és a láthatatlan irányítók összjátékában tetten érhető **látszat**, hogy a táborunk nem egységes sem globálisan, sem országon belül. Az előbbi példákat megemésztve, vegyétek észre, hogy **a nyomulásunknak mindig van legalább két vonulata: egy világméretű háttérhatalmi, és egy nemzeti vonalon futó**. Közöttük látszólag nincs összhang, de bonyolult, akár ellentmondásosnak tűnő, menetközben mindig egyeztetett összjáték van. Megfigyelhetitek a Magyarországgal szemben alkalmazott kis

politikánkban, illetve Izrael nagypolitikájában: Soros nyílt támadása és Netanjahu szövetségesi felkínálkozása Magyarországnak, illetve a V4-nek. Oroszországgal szemben is ez érvényesül: Soros ellene, de Netanjahu még Putyinhoz is elment. Az USA is ezt teszi: az egyiket a puhuló Trump, a másikat a keménykedő Soros valósítja meg. Két vonalon futó, de egységes politikáról, az irányítók összjátékáról van szó minden esetben. Ez az összjáték mostanában egyre inkább polgárháborúk kirobbantására irányul, ezért mindenhol igen fontos a belső ellenzék, az ötödik hadoszlopunk megmentése, további kiépítése és állandó erősítése bármilyen eszközzel és áron. Magyarországon ezzel az összjátékkal tehetjük tönkre az MDF-t, a MIÉP-et, a Jobbikot. És a felsorolásnak még nincs vége!

Az irányítók döntenek el, kiket kell **pillanatnyilag** támadni, vagy támogatni, **függetlenül attól, hogy az illetőknek elméletileg igaza van-e, vagy sem**. Tehát joggal vetitek fel azt is, hogy e kiismerhetetlen konstellációban hol áll Soros. Nézzük.

Mégiscsak sáros a Soros

A láthatatlan irányítók Sorosnak is dirigálnak. Bár pénzhatalmával és összeköttetésekkel élve önállóskodhat, a nagypolitikában nem magánember, hanem egyben ő is irányított szereplő. Az ebből adódó ellentmondások miatt nemegyszer mind ellenfelei, mind irányítói szemében következetlennek tűnik. Végső soron az is, hiszen az önmaga által felmagasztalt „nyílt társadalom” eszméjét cáfolja meg, amikor büntetni akarja azokat az országokat, amelyek azt nem fogadják el. Tevékenysége ezért vált ki növekvő ellenállást a világban. Mintegy harminc országban, köztük Izraelben, nemkívánatos személy (ez szüli az olyan félreértéseket, mintha ő Izrael-ellenes lenne), sőt intézkedések és perek folynak ellene magában az USA-ban is. Oroszországban pedig elfogató parancsot is adtak ki ellene az alkotmányos rend veszélyeztetése, az ellenzék (és Ukrajna) pénzelése miatt. Emlékezhettek rá, hogy Magyarországon már Kádár is ellenezte Soros alapítványát. Ez itt, úgymond, „haladó hagyomány”. Nincs is mit tagadni rajta, hogy európai nemzeti szemmel nézve, **ha Kalergi a szellemi bűnöző, Soros a gyakorlati**. Ahogy értelmezem a megnyilvánulásait, ezt ő maga sem tagadja, s nem is törődik vele.

Szemlélteti ezt, hogy nemcsak a magyar kormány ellene irányuló plakátkampányát, hanem nemzeti konzultációját is odavetetten antiszemita propagandának minősítette. Ennek bizonyítása azonban meghaladja a képességeit, lehetőségeit, ezért tovább nem is foglalkozik vele. Mindössze annyit tehet, mint egyik utóbbi cikkében, hogy letagadja a határok megnyitásának követelését. Holott korábban önmaga írta: „A mi tervünk a menekültek védelmét célozza, és a nemzeti határookban látja ennek akadályát.” A migrációs válság kezelésére folyamatosan nemzetek, azaz határok feletti megoldást sürget. Másik nem szerencsés nyilatkozatában arról beszélt, „Én nem vagyok Magyarországon, de az

emberek, akiket támogatok, ott vannak”, s „nagy rizikót vállalnak a civil szöcájeti” intézményei és egyénei! Szerencsére alig figyeltek fel árulkodó kijelentésére, miközben sokan támadták egyéb, támadásra alkalmatlanabb nyilatkozatait. Például azt a szájukba adott mesterséges kérdést ragozzák, hogy van-e Soros-terv, vagy nincs. Jóllehet fenti kijelentésével ő maga válaszolja meg; e szavain nincs is mit kiforgatni, csak érvként kellene idézni. De nem idézik. Egyébként is teljesen lényegtelen, hogy írásban lefektetett, vagy szóban egyeztetett elképzelések szerint, de az EU folytatja Európa iszlamizálását, népességének keverését, ha nem a Soros, akkor a Kalergi terv szerint. Magyarország az EU teljes jogú tagja, szembeszáll vele, mégsem veszik figyelembe álláspontját, inkább, ahogy a gójok mondják, „a nem is európai jöttment” Soros újabb ötleteit fogadják el, és Magyarországot büntetik. E folyamat szereplői is láthatók, az irányítói nem, vagy csak sejtethők.

Ami nekem nem tetszik, hogy mindezek alapján nemcsak Magyarország, hanem a világ arról győződik meg, hogy Soros zsidó, nem pedig magyar érdekeket képvisel. Akárcsak azok is, akik Magyarországon, s a világban őt támogatják és irányítják. Nem tetszik, de vállalnunk kell. Ez a mi XXI. századi sorsunk az örök sorstalanságunkban. Nem akarok Soros ellen hangolni benneteket, hiszen a mi emberünk. Mások másképpen láthatják a helyzetet, sokak számára pedig mindez ki sem derül. Csak azt akarom elérni, hogy mindent nyitott szemmel nézzetek és gondolkodjatok a lehetséges pro és kontrán.

Tegyétek ezt annak tudatában, hogy a Soros által támogatott muszlimok első célja – **ahogy a mi galíciai elődeinké is volt** – betelepülésük, jelenlétük és szociális-vallási igényeik elfogadtatása. Ez várakozáson felül gyorsan sikerült, hála a Soros-féle egyetemnek, s a szcientológusok által felkészített ötödik hadosztályunknak, amely előkészítette Az európai terepet, s változatlanul szabadon folytathatja illegális tevékenységét a legtöbb országban a nemzeti kormányokkal szemben. Persze, jól látjátok, a demokratikus kereteket rég túllépték. Ez nem ellenzék, hanem ellenség, s nem összeesküvés elmélet, hanem maga az összeesküvés. Ezért ki kell mondanom, nem történhet más, mint polgárháborús megoldás. Magyarország, a V4-ek, most még kivételféle, mert rugkapálódnak ellene.

A muszlim hódítók már elérték a második céljukat, zsigeri félelmet ültettek az európai emberekbe, akik talán már soha nem fognak úgy élni, mint korábban. Még Magyarországon sem, pedig itt még nem történt terrorista támadás. Az emberek este nem mernek kimenni, félnek kocogni a parkokban, nem mernek önfeledten ünnepelni, kénytelenek teljesen szokatlan biztonsági intézkedések közepette élni. Elég, ha Londonban, Párizsban, vagy Brüsszelben valaki elkiáltja magát, hogy „Jaj, lőnek!” és kész a tömegpánik. De egy hét múlva már kiáltania sem kell, elég, ha rémülten hátranéz és elkezd futni. Nyugat-Európában már a rettegés uralkodik az ünnepi forgatagban, az utcán, a közlekedési eszközökön. S

akármennyire is igyekeznek a gyengülő V4-ek, a rettegés hozzájuk is beszivárog. A magyar politikusok egykori szóhasználatával élve, ugyanúgy „*be fog gyűrűzni*”, mint azelőtt is begyűrűzött minden negatívum. Ez is visszafordíthatatlan.

A történelemből ismeritek, **mi a végeredménye az idegen betolakodásnak**. Az angolszászok az egész észak-amerikai kontinenst gyarmatosították, s az indiánokat állati kegyetlenséggel majdhogynem kiirtották. Hasonló módon jártak el a kontinens déli részén a spanyol és a portugál gyarmatosítók. De említethetem az ismétlődő palesztinai műveleteinket is. Senki nem zárhatja ki, sőt a jelek nagyon is erre mutatnak, hogy az Európába betolakodó muszlimoknak, illetve a mögöttük álló erőknek ugyanez a szándéka az európaiakkal kapcsolatban. A divatos politikai kiszólással élve, egyikük sem az európai múltat akarja végképp eltörölni, hanem a jelent. Már az eddigi beözönlésük is jövátételten, visszafordíthatatlan társadalompolitikai következményekkel jár. Ez bekövetkezik Magyarországon is, akkor is, ha a magyar politikusok rossz magyarsággal váltig ismételtetik, hogy Magyarország nem „*bevándorló ország*”. Nyelvtanilag, stilisztikailag, értelmileg és politikailag egyaránt értelmetlen és hibás. Akárcsak a köztudatban ugyancsak bevetett „*migrációs kontinens*”. Egy ország nem lehet sem bevándorló, sem kivándorló. A magyar nyelv sokat emlegetett gazdagsága és kifejezőképessége ellenére nem tudnak találni nyelvtanilag és tartalmilag megfelelő kifejezést. Az pedig jámbor óhaj, hogy a magyarok meghatározhassák „*kivel éljenek együtt*”. Ezt mi nem kifogásoljuk, inkább csak megelégedéssel állapítjuk meg, **ugyanis hallgatólagosan azt fogadtatja el a gójokkal, hogy valakikkel együtt kell élniük. Persze, velünk! És lassan már a kínaiakkal is**, akik immár minket is kezdenek szorongatni, no meg az alaptörvényben megnevezett tizenhárom nemzeti kisebbséggel. A magyarok helyében nagyon elgondolkodnék azon a tényen (sokan feszegetik is), hogy a letelepedési kötvényekkel sokkal több idegent telepítettek be, mint amennyit az EU-kvóta szerint fogadni kellett volna. A magyar lakosság tehát már annyira kevert – s e folyamat napjainkban is erőteljesen folyik – hogy a magyarság sorsa már meg van pecsételve. Minket azért sem zavar, ha hangsúlyozzák, joguk van eldönteni, kikkel élnek együtt, mert nézzük csak, a magyar történelem folyamán kik döntöttek e kérdésben? Hát nem a nép, hanem a kormányra került néhány politikus. Senki fel nem vetette, hogy sem választott, sem kinevezett szerv nem dönthet e kérdésekben, csakis a nép, nemzeti konzultációval, vagy más módon. Bárki is tette, csak a nemzet felhatalmazásával dönthetett volna a hosszú ideje folyó zsidó és a megindult kínai betelepülésről. Ennek vizsgálatához, vagy pláne felülvizsgálatához azonban már – **szerencsénk**re – túl késő hozzákezdeni, ezért írhatok róla nyíltan.

Ide tehát már tényleg nem kell muszlim betelepülés a nép keveredéséhez, a nemzeti lét megszüntetéséhez. Egyrészt mi kézben tartjuk a kérdést, másrészt nem akarunk konkurensket ebben sem. Mi már állam vagyunk az államban, s biztonságosan elvégezzük egyedül is az

esedékes tennivalókat. **Ezért támogatjuk a kormány említett álláspontját és feltehetőleg ezért is ilyen az álláspontja.** Realista, s nyilván látja az elkerülhetlent. Ha ehhez hozzáteszük, hogy az agyelszívás, s a magyarok kivándorlása is akadálytalanul folytatódik, akkor még optimistábbak lehetünk a távlati terveink tekintetében. Azt hiszitek, véletlen, hogy a MEASZ a tavaly novemberi rendezvénye így hirdette magát: *„választ keres arra, hogy Magyarországnak van-e jövője Európában”*.

De térjünk vissza Sorosra. Az említett és említetlen ezernyi nyilvánvalóan nem a magyar hazafiak javát szolgáló ténnyel összhangban a Wesley János Lelkészképző Főiskola öt professzora: Iványi Gábor lelkész, Lukács Péter oktatáskutató, Majsai Tamás teológus, Nagy Péter Tibor szociológus, valamint Szilágyi Gál Mihály filozófus levelet írt a Nobel díjat odaítélő bizottságnak, amiben több ország ellenzéki szervezeteinek nyújtott támogatásáért **Soros Györgyöt javasolják Nobel Békédíjra.** Esélye sincs, mondjátok? Miért, Kertész Imrének volt esélye? Dehogyan! Nekünk volt pénzünk és befolyásunk! A fentiekben említett összjáték lényege, hogy a Soros emberei, akik a mi embereink is, minden vonalon támadásban vannak. Még túl is játszhatják a szerepüket, semmi bántódásuk nem esik, mert mögöttük állunk.

Kinek a zsidaja, kinek a magyarja

Ha netán nincsenek magyar barátaitok, törekedjétek rá, hogy legyenek. Éspedig **tüntetően magyar barátaitok, s ti is tüntetően legyetek magyarok barátai.** Az én magyar barátaim közül egyesek tartósan, mások felvillanásszerűen, de emlékezetes politikai teljesítményt nyújtottak, amit magyarok nem felejtenek el. Ma is rájuk köszönnek az utcán. Szükségem van rá, hogy ismerjem a véleményüket, s őket is érdekli az én véleményem. Ritka eset az ilyen őszinte a törekvés mindkettőnk részéről. Jellemes, értelmes, eredeti személyiségek. Ezeréves hagyomány, utolérhetetlen történelmi tapasztalat, széleskörű politikai tájékozottság, ősi tisztesség és eltökélt józanság birtokosai. Nyugodt alkotó szellemi háttérrel képeznek, amit a Fidesz-KDNP helyében nem hagynék könnyelműen figyelmen kívül. Mi meg tűzzel-vassal el szeretnénk pusztítani, de mintha ettől csak erősödne. A rendszerint általam kezdeményezett beszélgetések után az a nyomasztó érzésem, ők szednek ki többet belőlem, nem én belőlük. Pedig ők őszintén az igazat mondják, én meg ötölök-hatolok, vagy hazudok. Irigylem őket, ami a szívükön, az a szájukon; mindig az igazat mondhatják, ezért lehetnek feledékenyek is, soha senki nem fogja őket hazugságon kapni. Nekem meg kétségbeesetten észben kell tartanom, kinek, mikor, mit hazudtam.

Alapvetően támogatják a Fidesz-KDNP-kormány politikáját, de néhány kérdésben ők képviselnek igazi ellenzéki álláspontot. Felháborodnak, hogy miközben a kormány kérésünkre sorozatosan újít fel zsidó temetőket és zsinagógákat Magyarországon, de még a szomszédos országokban is, halálos betegeket hónapos, vagy féléves várakozó listára

íratnak fel, mert az egészségügyre nem jut elég pénz. Nekem szegezik a kérdést, **magyar életek terhére miért követelünk ilyesmit**, mikor ráadásul a zsidók miben-miben, de pénzben nem szenvednek hiányt. Csak kitérő választ tudok adni, azt nyögdecselem, hogy magyar kormányservek döntenek így, de tudom, hogy ezzel éppen a kérdésük lényegét kerülöm meg. Nem vagyok félős, sem gátlásos, de velük szemben nem vállalnék **nyílt** politikai harcot. Ha megérjük, s a mi ügyünk eljut odáig, sajnálni fogom őket, amikor érdekeink védelmében el kell őket lehetetleníteni, vagy, Jehova ne add, nem csak a politikai színpadról kell őket eltüntetni.

Ma azonban még egymás kölcsönös elfogadásáról beszélünk, de valójában én követelem ki, hogy ők minden tekintetben fogadjanak el, s részesítsenek előnyben, védelemben, ám nekem eszem ágában sincs hasonlóan eljárni. Ti is tudjátok, ez általánosságban is jellemző a zsidó-magyar viszonyra. Kényszerhelyzetben vagyunk, mert gyakorlatilag nem járhatunk el kulturáltabban, mint a muszlimok, hiszen azzal a végcélunkat sodornánk veszélybe. De talán nekünk mégis sikerülhet majd fájdalommentesebben megtenni, amit meg kell tennünk. Igaz, a végeredményt illetően a magyarok mégsem járnak jobban.

Kulcspozícióink terebélyesedő hálózata és mindinkább elkülönülő érdekeink intézményesítése folyamatosan szűkíti a magyar nemzeti érdekek érvényesülését. Azonban ennek a pusztá észrevételezését is eleve antiszemitizmusnak állítjuk be. Felőlünk a magyarok lehetnek oroszellenesek, németellenesek, amerikaellenesek, muszlimellenesek. Akár Orbán-ellenesek. Olvashattátok, nem egy magyar újságíró már tematizálta Orbán eltávolítását, sőt meggyilkolását is! És a hajuk szála nem görbült nekik sem! Mint ahogy gyakorlatilag a meggyilkolását kilátásba helyező Konrádnak sem esik majd semmi bántódása. A magyarok tehát bárkik lehetnek, csak zsidóellenesek nem. Elértük, hogy **az antiszemitizmus legkisebb gyanúja esetén büntetés vár rájuk. Mi viszont, egyénileg és immár intézményesen is lehetünk magyarellenesek minden hivatalos észrevételezés nélkül, büntetés pedig fel sem merülhet.** Ám ha a magyar az öt évek óta becsapó zsidóra kimondja, hogy zsidó, a Tett és Védelem nevű szervezetünk (vagy a Soros Közép-Európai Egyeteméhez szorosan kapcsolódó, de a TEV által létrehozott Brüsszel Intézet) feljelenti, a magyar bíróságok engedelmesen elítélik. A TEV létrehozását Köves Slomó testvérünk, az EMIH elnöke kezdeményezte, aki 2012 óta a Magyar Honvédség tábori főrabija is, s magunk között mondhatom, Zoltaival együtt a kormány zsidaja. Olyan szervezet viszont nincs Magyarországon, amely a magyarellenes jelenségeket „monitorozná”. E jelenségeket nem büntetik, a magyarkodást igen. Nemcsak a Jobbik lehet rá a példa, hanem azok a kisebb-nagyobb szerveződések, amelyek magyarabbak akarnak lenni, köztük a bennünk is félelmet keltő Magyar Gárda, amelyiknél – magunk között szólva – mostanában nem is létezett hitelesebb gój, vagy magyar szervezet. Szemünkben nagy érdeme a kormánynak, hogy ha nem is tüntette el, de teljesen a háttérbe szorította. Annál inkább értékeljük,

mert hasonló szervezet sok országban van, és igencsak hatékonyan működik. A muszlim betolakodás fényében növekszik is rájuk az igény.

A fentiek fényében nem lehet túlértékelni a Zsigmond király Egyetem megszerzését a Köves Slomó által vezetett EMIH által. Természetesen állami politikai és pénzügyi segédlettel, ahogy egyéb – akár mondvacsinált – céljainkra is gyakorlatilag annyi pénzt tudunk kicsikarni, amennyit akarunk. (Tudjátok, hogy külön költségvetési tétel vagyunk. Nehogy túlzásnak vegyétek, de mindezt úgy is felfoghatjuk, hogy törleszkedik hozzánk a magyar állam). Ennek az egyetemnek egyes tanárai harcias Orbán-ellenességet tanúsítanak, akármilyen tantárgyat is adnak elő. Az Óbudán két egyetemet is alapító Zsigmond király nevének akadálytalan lecserélése pedig Milton Friedman magyar zsidó származású Nobel-díjas amerikai közgazdászéra, akinek semmi köze az egyetemhez, sokatmondó jelképes győzelem. Annak ellenére, hogy az EMIH kötelezettséget vállalt az egyetem profiljának megőrzésére, csodálkoznék, ha magyar hazafiságra nevelnék a hallgatókat. Történik mindez azzal együtt, hogy a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen elértük a holokauszt kötelező tantárggyá minősítését, s e szempontból az ELTE-n is jó pozíciókkal rendelkezünk. Folytatja munkáját a Soros Közép-európai Egyeteme is. Biztosított hát nemcsak az utánpótlásunk, hanem a szellemi életet még inkább uraló értelmiségünk újratermelődése. **Van jövője ennek az országnak, csak az már még kevésbé lesz magyar jövő.**

A hozzánk törleszkedés legújabb – szerintem visszataszító – példája, hogy a szent korona visszakapásának 40. évfordulója alkalmával rendezett tudományos konferencián az életét Izraelben és az USA-ban leélő Schneider Arthur főrabbi mondott videó-köszöntőt. Még nem tudom, egyeztették-e ezt valamelyikünkkel, de magyar barátaimat mélységesen lehangolta, hogy azokról, akik évtizedek óta foglalkoznak a koronázási ékszerek témakörével (Zétényi Zsolt és sokan mások), egyszerűen elfeledkeztek. Ahogy barátaim részletezték – igyekszem pontosan idézni - *„a kormány egymilliárd forintot különített el a megemlékezésre, de őket a közelében sem láttuk a konferenciának és a hatalmas pénzeknek”*. Arra is rámutattak, hogy az alkotmány szerint a szent korona *„megtestesíti Magyarország alkotmányos állami folytonosságát és a nemzet egységét”*, de a másokhoz való törleszkedő megemlékezés sérti a szellemét. Egyet kell értenem velük, mindez a nemzeti koronázási ékszerek megcsúfolása, s jogosan váltja ki a magyarok dühét. Nem becsülöm sokra azokat, akik ezt kigondolták, jóváhagyták és felvállalták. Jobb lett volna, ha Schneider is elővette volna a jobbik eszét. A magyarelles provokációk veszélyeztetik eddigi eredményeinket és a végcélunkat. Ugyanígy megkérdőjelezem Komoróczy Géza történész testvérünk előreszaladó és megalapozatlan „tudományos” állítását is, miszerint már Árpád fejedelem is zsidó volt. Győzelemittasságunkban lassan eljutunk oda, hogy ez az ország nemcsak zsidó lesz, hanem már eredetileg is az volt. Féltő, hogy az ilyesmi elleni, bármennyire is fáj nekünk, de **jogos** gőj indulat egyszer csak rajtunk csapódik ki.

Összességében azonban elégedett vagyok a dolgok alakulásával. Ugyanakkor, ahogy titeket, nagyon nyugtalanít engem is, hogy a kormány elkezdett **magyar** emberekről, családokról, nemzetről beszélni, sőt intézkedni érdekükben. Sajnos, nem eredménytelenül. Még **magyar** Magyarországról, sőt a kereszténység védelmezéséről is nyíltan szól. Orbán legutóbb írásában leszögezi, a magyaroknak nemcsak felebarátaikat, hanem önmagukat is szeretniük kell, meg hogy a szabadságnak **magyar** szabadságnak kell lenni. Bár ezek csak szavak, de nagyon nem tetszenek nekem, nagyobb óvatosságra intenek.

Mi azonban uraljuk és uralni is fogjuk a helyzetet. A hírközlő eszközök többsége közvetlenül az embereink kezében van! (Milyen több sajtószabadságot akartok még? Ne higgyetek a nyugati médiának; náluk most hamisítás, hazugság, takargatás és cenzúra uralkodik. Szálljatok már le e témáról!) A pénzügyi hatalmunkról nem is beszélve. **Pillanatnyilag azzal kell elégedetteknek lennünk, hogy a gój magyarok mindezzel eleve másodrangú állampolgárokká váltak a saját hazájukban, mi pedig, a hajdani jöttment és jogtalan betelepültek elsőrangú és privilegizált állampolgárok vagyunk az ő hazájukban.** De ez számukra, ha már nem is a kezdet, még nem a kielégítő végső állapot, de e folyamat már olyan erős, hogy nyíltan kimondhatjuk: visszafordíthatatlan. Ám az óvatosság és körültekintő eljárás sohasem árt.

A Soros intelmem tehát az, hogy a sikereink ellenére, el ne bízzatok magatokat. Átgondoltan, s a lehető legrafináltabban fogalmazzatok és valósítsátok meg a leveleimben körvonalazott választási irányelveinket, minél több kulcspozíciót foglaljatok el, hogy ott helyben ti lehessetek a háttérbeli irányítók, a helyi háttérhatalom.

Jahve irányítsa lépteiteket.

Nagybátyád.

- - -

* A szerző nyugalmazott nagykövet, közíró.

- - -

Megjelent a KAPU 2018/1. számában.